

DIUMENGE II DESPRÉS DE NADAL (B)

Homilia del P. Josep-Enric Parellada, monjo de Montserrat

4 de gener de 2009

Sir 24, 1-2, 8-12 / Ef 1, 3-6. 15-18 / Jn 1, 1-18

“El qui és la Paraula es va fer home”, aquesta afirmació del pròleg de l'evangeli segons sant Joan, que hem repetit sota formes diverses al llarg d'aquests dies, ha estat, benvolguts germans i germanes, la clau per endinsar-nos en la contemplació del misteri del Nadal.

El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle. Afirmar-ho, tant ahir com avui, suposa un capgirament profund en la concepció de Déu. La Saviesa eterna, la Paraula, el Totpoderós, s'ha fet un dels nostres, en Jesús, el fill de Maria, l'infant nascut a Betlem.

A Déu ningú no l'ha vist mai; Déu Fill únic, que està en el si del Pare, es qui l'ha revelat. Des d'ara ja no s'hi valen altres formes per conèixer qui és Déu, ni tampoc ens cal imaginar-lo. Jesús, la Paraula eterna de Déu, ens l'ha revelat com a vida i com a llum que brilla enmig de les tenebres. La Saviesa de Déu, s'ha fet carn i ha vingut a habitar entre nosaltres, per això el podem escoltar de manera personal a través de la pròpia com dels esdeveniments de la història.

“A tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu”. Heus ací el camí que s'obre davant els qui acullen la invitació. Es tracta de seguir a Jesús a través d'un camí de vida nova, amb una nova mentalitat, amb un cor nou. Els qui són fills de Déu, són els qui es deixen renovar des de les arrels del cor fins a les fulles.

Però això no és quelcom que s'esdevé fruit de la nostra voluntat. Ser una nova criatura és de nou gràcies a l'acció de la Paraula. Es tracta d'un do que ve de Déu i que no es recolza sobre les nostres forces. Déu ens ofereix aquesta possibilitat.

Generacions d'homes i dones han treballat, sofert, estimat per fer un món més humà. Aquesta humanitat, gràcies a que la Paraula ha vingut nosaltres, ja no camina sola. Déu l'acompanya i la guia cap a la Vida en majúscula.

En tot el que fem ens cal demanar la saviesa que ve de Déu mateix per captar la força i la llum que provenen d'aquesta Paraula que s'ha revelat en el misteri de la pobresa i de la feblesa humana, des del seu naixement fins a la creu.

En aquest Nadal podem demanar-nos si Jesús ha esdevingut per a nosaltres la verdadera llum que il·lumina el nostre camí de cada dia i que ens ajuda a dissipar les tenebres, començant per les del propi cor. La llum que ens ve del cel es una llum que ningú no pot apagar, que continua fent llum fins i tot en les nits més fosques de la humanitat.

Déu-és-amb-nosaltres. Aquest és el veritable sentit del Nadal. Acollim-lo, ara que es fa present en el sagrament del pa i del vi de l'Eucaristia.